

Het concept van de sociale onderneming Afval loont

Voor het thuis afval scheiden en het wegbrengen naar een Afval loont filiaal ontvang je geld. Je kunt met dit geld sparen voor jezelf of voor een lokale of landelijke maatschappelijke organisatie zoals een goed doel, vereniging, school, kerk/moskee of buurtinitiatief. Spaarders brengen oud papier/karton, PMD, textiel, kleine elektrische apparaten, frituurvet en kleine metalen.

Afval loont organiseert leuke acties en maakt mensen bewust van het feit dat afval een grondstof is. De filialen worden bemand door mensen met afstand tot de arbeidsmarkt.

Afval loont heeft momenteel zeven filialen in Rotterdam-Hoogvliet, Barendrecht, Noordwijk, Den Haag en Schiedam. In totaal is er meer dan 10,7 mln. gescheiden afval ingeleverd en meer dan € 750.000 gespaard door de deelnemers.

In totaal hebben we nu 12 mensen uit deze doelgroep in dienst, aangevuld met betaalde vrijwilligers en werkstagiaires. Wij werken niet met mensen met behoud van uitkering (slechte ervaringen, ongemotiveerde mensen), maar betalen al onze medewerkers.

Met diverse grote gemeenten (G4) lopen trajecten waarin het aantal filialen alleen al meer dan 25 stuks zal bedragen. Dit betekent naar schatting werk voor ca. 40 fte's en dus in de praktijk (aangezien de meeste medewerkers niet full time werken) voor ca. 60-70 mensen.

In de onderhandelingen met deze gemeenten lopen we tegen serieuze barrières op.

Doel en hoofdvragen

Doel van het rondetafelgesprek is om de kansen en belemmeringen voor sociaal ondernemers in beeld brengen.

- 1) Welke belemmeringen zijn er in financiering en in regelgeving voor sociaal ondernemers?
- 2) Hoe gaan overheden (Rijk, provincie, gemeente) om met sociale ondernemingen in hun beleid?
- 3) Welke kansen zijn er om meer ruimte te geven aan ondernemingen met sociale of maatschappelijke doelen?

Ten eerste hebben gemeenten moeite om over de schutting te kijken van hun eigen domein. Afvalinzameling is taak van de afdeling stadsbeheer. En inzet van mensen is de taak van de afdeling werk & inkomen.

De afdeling stadsbeheer geeft aan dat het prettig is dat er mensen aan het werk geholpen worden. Maar ze worden er zelf niets wijzer van.

Als je dan aangeeft dat de financiële voordelen voor de gemeente (doordat mensen geen uitkering meer nodig hebben, danwel op allerlei andere potjes van de gemeenten drukken) substantieel zijn. En dat wij daarmee een deel van onze inkomsten voor de exploitatie kunnen genereren. En dat de kosten voor hun afdeling lager kunnen worden, is dat nog steeds geen reden om actie te ondernemen.

Ten tweede is er bij de afdeling werk & inkomen is er nauwelijks ruimte of ideeën voor oplossingen waar je de financiële voordelen (besparing op uitkeringen en andere kosten) kunt delen met de ondernemer. Wij bieden aan deze voordelen te delen met de gemeente. De gemeente zet hiermee mensen aan het werk uit een kwetsbare doelgroep en bespaart.

De wettelijke kaders laten dergelijke afspraken niet toe. Dat stuit mij als ondernemer tegen de borst. Hier is een win-win mogelijk, waarbij de ondernemer bereidt is mensen in dienst te nemen. Dus niet alleen probeert kortstondig gebruik te maken van een subsidie en dan weer nieuwe mensen (met nieuwe subsidies) aan te nemen.

Wat ons betreft zou je de mogelijkheid moeten creëren om mensen aan te nemen en de financiële voordelen volgens een bepaalde sleutel te verdelen tussen de ondernemer en de overheid. Daarbij mag er absoluut een goede controle plaatsvinden en zou wat mij betreft ook een deel van de besparing pas achteraf (na gebleken resultaat) uitbetaald mogen worden.

Wij denken dat met dit soort uitspraken veel meer laaggeschoolde mensen van wat hogere leeftijd in aanmerking komen om weer terug te keren in het arbeidsproces.

